

دوشنبه ۲۰ فروردین ۱۴۰۲
وطن امروز | شماره ۴۰۱۰

فرهنگ و هنر

دعای روز بیست و هشتم ماه رمضان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهُمَّ وَفِّرْ حَقْفِي فِيهِ مِنَ التَّوَابِلِ وَآكِرْمَنِي فِيهِ بِأَخْبَارِ الْمَسَائِلِ وَفَرِّبْ فِيهِ وَسِيْلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْفُقُهُ الْحَاجُّ الْمَلْحِيْن.

خدايا! در این روز به اعمال نافله و مستحبات مرا پیره وافر اعطا فرما و به حاضر و آماده ساختن مسائل در حقم کرم فرما و وسیله مین برین وسایل اسباب به سوی حضرتت نزدیک ساز، ای خدایی که سماجت و الحاج بندگان، تو را (از لطف و بخشش) باز نخواهد داشت.

اخبار

پرویز بابایی، مترجم و نویسنده درگذشت

پرویز بابایی، مترجم و نویسنده در ۹۲ سالگی درگذشت. این نویسنده سال ۱۳۱۱ در تهران متولد شد. او نزدیک به ۲۰ جلد کتاب ترجمه و تالیف کرد که از آن میان می‌توان از «تاریخ عرب در قرون جدید»، «لودویگ فوئر باخ و ایدئولوژی آلمانی»، «کانت و فلسفه معاصر»، «فلسفه تجربه‌گرا»، «از سقراط تا سارتر»، «فرهنگ اصطلاحات فلسفه»، «امیتاسم و سوسیالیسم»، «مومکراسی و انقلاب»، «زمینه تکامل اجتماعی» و «مکتب‌های فلسفی از دوران باستان تا امروز» نام برد. حوزه‌های آثار او تاریخ فلسفه، ادبیات، علوم اجتماعی و سیاسی است.

معرفی رئیس جدید

شورای نظارت و ارزیابی تئاتر

طی مراسمی که روز شنبه ۱۸ فروردین در دفتر کاظم نظری، مدیر کل هنرهای نمایشی برگزار شد، از خدمات فرزاد دلفانی به عنوان سرپرست شورای نظارت و ارزیابی قدردانی و معارفه میثم جمالی به عنوان رئیس جدید شورا انجام شد. کاظم نظری طی حکمی میثم جمالی را به عنوان «رئیس اداره نظارت و ارزیابی هنرهای نمایشی» منصوب کرد. در متن حکم مدیر کل هنرهای نمایشی خطاب به میثم جمالی آمده است: «نظر به تعهد دلش و تجارب جناب‌عالی، به موجب این حکم شما را به عنوان «رئیس اداره نظارت و ارزیابی هنرهای نمایشی» منصوب می‌کنم. امیدوارم با استفاده از همکاری و مشارکت هنرمندان و تعامل سازنده اداره کل هنرهای نمایشی و کلیه ذی‌نفعان در سایه پروردگار متعال در این مسؤلیت ارزنده و مهم، موفق بوده و در طول مدت همکاری، با حضور مستمر و بهره‌گیری از توان کارشناسان محترم شورا در این مسیر، کوشا و پیروز باشید». در پایان این مراسم از خدمات فرزاد دلفانی در مدت ۷ ماه همکاری ایشان به عنوان سرپرست شورای نظارت و ارزیابی قدردانی و با حکم مدیر کل هنرهای نمایشی به عنوان مشاور هنری اداره کل منصوب شد.

اعلام جزئیات دهمین

«هفته هنر انقلاب اسلامی»

آیین‌های گرامیداشت هفته هنر انقلاب اسلامی امروز (دوشنبه ۲۰ فروردین) با حضور جمعی از هنرمندان و مسئولان حوزه هنری انقلاب اسلامی در حرم امام راحل و آغاز می‌شود. همزمان در استان‌ها نیز مراسم‌ها و برنامه‌های متعددی برای بزرگداشت «روز هنر انقلاب» و گرامیداشت یاد سید شهیدان اهل قلم در نظر گرفته شده است که در انتها به معرفی «چهره سال هنر انقلاب» در استان‌ها خاتم خواهد شد. در نخستین روز از هفته هنر انقلاب اسلامی که در تقویم رسمی کشور به نام «روز هنر انقلاب اسلامی» ثبت شده است، حوزه هنری انقلاب اسلامی میزبان آیین رونمایی از نمایشنامه «راه طی شده» خواهد بود. این نمایشنامه به قلم نصرالله قادری روایت‌گر زندگی شهید سیدمرتضی آوینی است. این برنامه امروز از ساعت ۱۶ در تالار صفارزاده حوزه هنری برگزار می‌شود. همچنین در همین روز تالار رودکی تهران میزبان آیین اختتامیه دومین جشنواره سحر خونی و مناجات‌خوانی «صاهور» خواهد بود که به همت مرکز موسیقی حوزه هنری انقلاب اسلامی، سازمان فرهنگی - هنری شهرداری تهران، انجمن موسیقی ایران، بنیاد رودکی و دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار می‌شود. آیین افتتاح نمایشگاه عکس «بازگشت» (مجموعه عکس‌های گروهی از عکسکاران اهل سوریه) نیز از دیگر برنامه‌های است که به همت خانه عکاسان ایران در هفته هنر انقلاب اسلامی برگزار می‌شود. همچنین صدوهشتادوسومین شب شعر طنز «در حلقه زندان» نیز به مناسبت هفته هنر انقلاب اسلامی یکشنبه ۲۶ فروردین به میزبانی حوزه هنری انقلاب اسلامی برگزار می‌شود. این شب شعر، قدیمی‌ترین محفل طنز ایران محسوب می‌شود که در سال‌های اخیر پس از مدتی وقفه فعالیت خود را از سر گرفته است. پایان‌بخش برنامه‌های هفته هنر انقلاب اسلامی نیز برگزاری آیین اختتامیه و معرفی «چهره سال هنر انقلاب اسلامی» است که دوشنبه ۲۷ فروردین در حوزه هنری انقلاب اسلامی برگزار می‌شود.

تهران، خراسان رضوی و اصفهان

پرفروش‌های سینمای ایران

مدیرعامل موسسه سینماشهر گزارشی تحلیلی از آمار فروش سینماهای ایران ارائه کرد. تهران، خراسان رضوی و اصفهان به ترتیب ۳ استان پرفروش سینمای ایران و «پردیس کورش»، «پردیس ایران‌مال» و «پردیس هنر شهرآفتاب» به ترتیب ۳ سینمای پرفروش در سال گذشته بودند. هاشم میرزاخانی درباره آمار فروش سینمای ایران در سال ۱۴۰۲ گفت: سینمای ایران سال گذشته بیش از هزار و ۲۴۰ میلیارد تومان فروش داشت که از این میزان فروش، بیش از ۵۵۰ میلیارد و ۴۸۳ میلیون تومان مربوط به تهران، رضوی و ۱۴۹ میلیارد و ۱۶۴ میلیون تومان مربوط به خراسان رضوی و بیش از ۱۰۷ میلیارد و ۴۲ میلیون تومان مربوط به استان اصفهان است. مدیرعامل موسسه سینماشهر درباره رتبه‌بندی سینماهای کشور در سال گذشته گفت: پردیس سینمایی «کورش» تهران، پردیس سینمایی «ایران‌مال» تهران، پردیس سینمایی «هنر شهر آفتاب» شیراز، پردیس «زادی» تهران، پردیس «هویزه» مشهد، پردیس «ساحل» اصفهان، پردیس «مگامال» تهران، پردیس «کومال» کرج، پردیس «سیتی‌سنتر» اصفهان و پردیس «طلسم» مشهد نیز به ترتیب رتبه‌های اول تا دهم فروش به تفکیک سینما در سال گذشته را داشتند.

حضرت امیر المومنین (ع):

درعقوبت با دروغ خودش ۳ چیز به دست می‌آورد: خشم الهی بر او اهدایت به خودش از طرف مردم، سرزنش و کوهش فرشتگان نسبت به او

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی
مدیرعامل: زما شکیبایی
سرمدین: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۲ | تلفن: ۶۶۴۱۳۷۲۸ | نمابر: ۶۶۴۱۳۷۲۳
پيام‌سان: @vatanimrooz | پست الکترونیک: info@vatanimrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

گفت‌وگوی «وطن امروز» با اصغر بختیاری، مدیر تولید مجموعه مستند «روایت فتح» در سی‌ویکمین سالروز شهادت آوینی

هنر مرتضی بودن

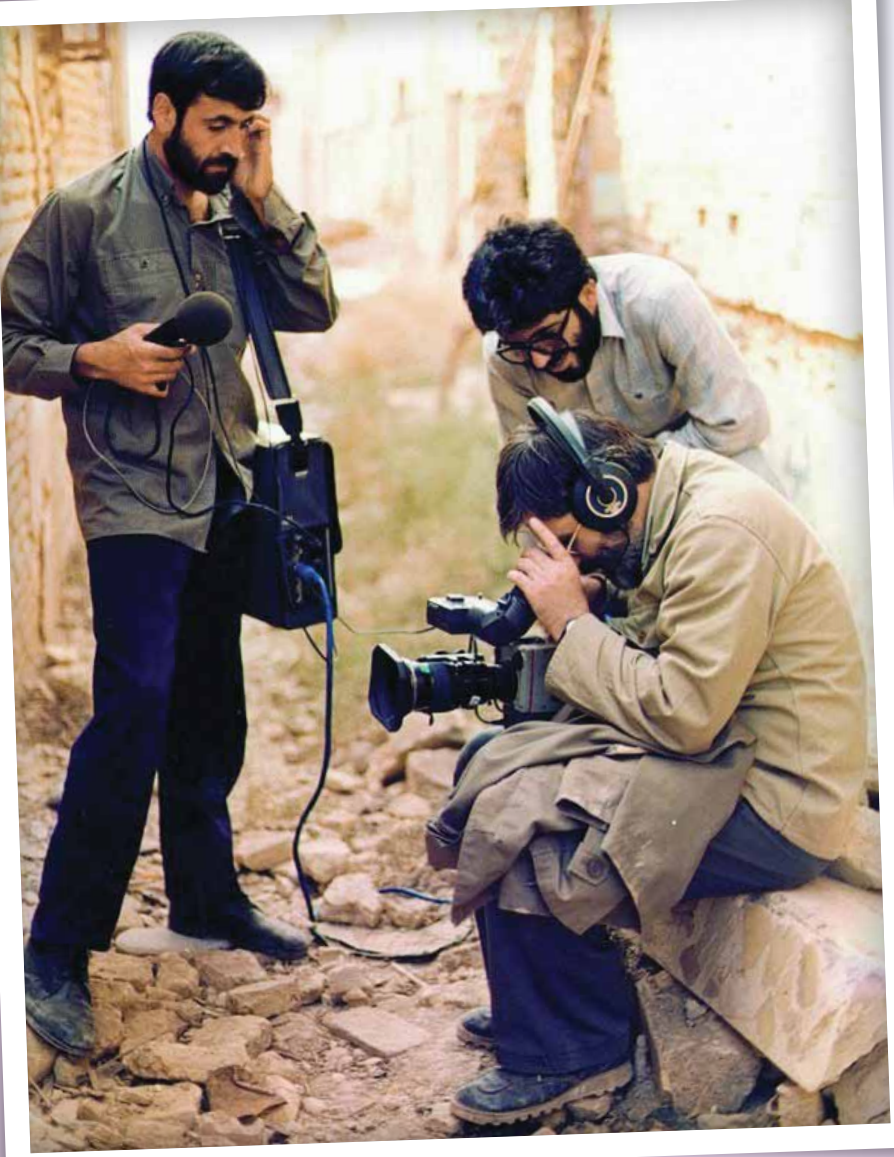
به همین دلیل آوینی قالب مستند را برگزید، چرا که معتقد بود مستند از قابلیت بیشتری برای انتقال حقایق برخوردار است و دخل و تصرف کمتری در آن رخ می‌دهد و برای مخاطب باورپذیرتر است. در روایت فتح، علاوه بر ارتباط قلبی و انسی فیلمساز با جبهه، تا حد امکان موانع سر راه بروز حقیقت مثل میکروفن، گزارشگر و... را حذف کرده است. آوینی در مستندسازی شیوه‌ای را دنبال می‌کرد که خود آن را «شیوه اشرافی» در فیلمسازی می‌نامید. این اصطلاح را نخستین بار او به کار برد و بعد از او هم کسی آن را پیگیری نکرد. فیلمسازی به شیوه اشرافی پیش از آنکه به توان و تکنیک سینمایی فیلمساز وابسته باشد، به ادراک و برداشت او از حقیقت موضوع بازمی‌گردد و نسبتی که او با حقیقت برقرار می‌کند.

وی همچنین افزود: در برنامه روایت فتح، ارتباط و پیوند تنگاتنگی بین دفاع‌مقدس و نهضت بزرگ عاشورا برقرار است. عاشورا و کربلا در اندیشه آوینی دارای جایگاه ویژه‌ای است. بنابراین روایت فتح روایت عاشقانی است که عشق قلبشان را تا آنجا نباشته که ترس از مرگ جایی برای ماندن نمی‌بیند، به همین دلیل فیلمساز روایت فتح هم عاشقانه فیلم می‌ساختند. آوینی در این باره می‌گوید: «این کارهایی که ما می‌کردیم از پول بروکراسی یا سیستم‌های نظامی یا هر چیز دیگر بر نمی‌آید، عشق می‌خواهد و انگیزه‌اش در عشق است».

بختیاری پیرامون موسیقی‌های روایت فتح نیز گفت: موسیقی روایت فتح در جهت نمایان تر شدن حس معنوی فیلم مورد استفاده قرار می‌گیرد. استفاده از این موسیقی متن که به‌گونه‌ای یادآور طبل و سنج‌های نمایش‌های تکریم است، مخاطب را به لحاظ روحی و با نوعی انعکاس شرطی آماده می‌کند تا به فضا و احساس مشخصی برسد و بتواند تعامل و ارتباط بیشتری با برنامه برقرار کند. موسیقی نقش مکمل تصویر را ایفا می‌کند. رضا سلطان‌زاده، آهنگساز روایت فتح، درباره ویژگی‌های موسیقی روایت فتح می‌گوید: «نمونه هارمونی موسیقی روایت فتح از نظر استانداردهای معمولی و به لحاظ ملودی صفر بود. اولی و ثانی به تصویر روایت فتح بخش می‌شد، انسان حیران می‌ماند که این قطعات چقدر تأثیرگذارند. این موضوع به حس شهید آوینی بازمی‌گشت. او موسیقی را خیلی خوب می‌شناخت و باخ یا باهنون و دیگر موسیقی‌ها را گوش می‌داد و بسیار به آن تسلط داشت. موسیقی روایت فتح کاملا یک کار نو و بکر است. آوینی روایت فتح ستنی را می‌ساختند و نه کلاسیک را. نخستین قطعه‌ای که من در روایت فتح کار کردم، با فیلم آمریکایی «صایب جنگ» الگو گرفتم. وقتی این موضوع را با آوینی مطرح کردم، گفت: «شکالی ندارد ولی مواظب باش به آن نزدیک نشوی».

وی در پایان اظهار کرد: جنگ در روایت فتح، حماسه‌ای است از وقار، ماندگاری، ایثار و عشق که فخرمانش از بسیجی‌های شهرهای مختلف ایران هستند؛ همان‌ها که جثه‌هایی نحیف دارند و هنگام نماز مغرب و عشا دور و بر مساجد می‌ولند و برای دل‌شان زندگی می‌کنند. روایت فتح وظیفه روایتگری حماسه بزرگی را بر دوش داشت که آوینی قهرمانش را نه از پشت کوه قاف آورده بود و نه از آسمان هفت‌به، بلکه افرادی بودند که به ظاهر معمولی که می‌خندیدند، می‌گریستند، می‌ترسیدند، عشق می‌ورزیدند و می‌گذاشتند اما شیوه روایتگری این حماسه بزرگ را او متحول کرد و به چارچوب‌های جدیدی در عرصه روایتگری دست یافت. در واقع، روایت فتح می‌تواند به عنوان یکی از باارزترین جلوه‌های اقتدار روایتگری در هنر معاصر ایران تلقی شود.

آوینی با درک بالایی که از مفهوم «جهدی فی سبیل‌الله» داشت، کوشید نوع جدیدی از روایت را ارائه کند که متناسب با عرصه‌های معنوی دفاع‌مقدس است. او به جای پرداختن به شیوه‌های مستعمل و نخبه‌ماند روایتگری به روش‌های جدیدی روی آورد که مبتنی بر حکمت و ذوق بود.

نمی‌زند. چند عکسی که قبل از رفتن هم گرفته بودیم، اینطوری بود. فضای سکوت در ماشین بود و فقط قرآن پخش می‌شد. حدود نیم ساعت طول کشید تا به فقه رسیدیم. آنجا پشت سیم خاردارها چند مصاحبه‌گرفتم. در آنجا هم آوینی سرش پایین و در حال و هوای خودش بود. ۹ نفر بودیم که از سیم خاردار رد شدیم و وارد میدان مین شدیم. پشت سر هم جلوی رفتیم که در جایی در تشخیص مسیر دچار اختلاف شدیم و ۲ دسته از سمت راست و چپ ادامه مسیر را رفتند. یک مسیر گروه ما بود و در مسیر دیگر، سرداران جنگ بودند که برای گفت‌وگو آمده بودند. یک آقای به اسم حجت معارف‌وند بود که به عنوان نخستین نفر می‌دید منطقه مین نداشت. ایشان اربعین یکی دو سال پیش از دنیا رفت. آقایان سعید قاسمی و احمد شفیعی‌ها و پشت سرش شعبانی و رضایی و آوینی و یزدان‌پرست بودند و نفر هشتم من و نفر نهم، صابری بود. من به آقای آوینی گفتم این مسیری که می‌رویم، درست نیست و او می‌گفت اصغر، نه نیار. در محلی که معروف به قتلگاه بود، شهید آوینی گفت می‌خواهد مستندی عاشورایی از فضای جنگ دربی‌آورد. برای همین اصرار داشت وارد آنجا شویم. در آن قتلگاه بالای ۱۰۰ نفر شهید شده بودند و آوینی در ذهن خود برنامه خاصی برای ساخت مستند در آنجا طراحی کرده بود. آنجا را من به آوینی پیشنهاد دادم. اینکه آوینی از آن همه مناطق از فقه و از قتلگاه چه می‌خواست، جای تامل دارد. بالای یک بلندی‌مانند که کمی شیب پیدا کرده بود، من ایستادم و پشت سرم آقای صابری هم ایستادم. من دولا شدم که از آقای آوینی و نان‌جک عکس بگیرم و چند قدمی با بقیه فاصله پیدا کردم. یک‌دفعه صدای انفجاری آمد و خود به خود گفتم «یا قمر بنی‌هاشم». دیدم همه زمین افتاده‌اند. بالای سر آقای آوینی آمد که خون از ایشان می‌رفت و اورکتش را در آوردم و بعد ماجراهای دیگر اتفاق افتاد.

وی درباره آخرین گفته‌های شهید آوینی افزود: به من گفت محتویات جیبش را بیرون بیاورم. او روکتش پاره شده بود. به او گفتم حاجی چیزی نیست الان بازمی‌گردیم عقب. نگفتم به من کرد و گفت که فکر می‌کنی من می‌ترسم؟! از حرفی که زده بودم، خجالت کشیدم. به آقای شعبانی گفتم که فیلم بگیرم اما دوربین او آسیب دیده بود و من و ایشان با سرعت از آنجا چند عکس انداختیم که الان باقی مانده است. زخم آقای آوینی را بستیم ولی خون زیادی از ایشان رفته بود. خدا آقای قاسم دهقان را رحمت کند که در طرحی ابتکاری به ما گفت کاپشن‌های‌مان را در بیاوریم و با مبله‌های آنجا، برانکاردر برای حمل دو مجروح درست کردیم. ۴۰۳۰ دقیقه طول کشید که از میدان مین بیرون بیاییم و به خاطر شختن زیادی که از آقای آوینی رفته بود، او از هوش رفت و تا برسیم بیمارستان صحرایی مخبری، ایشان شهید شده بود.

آن زمان فقط بهت برای ما بود. من آنجا باید می‌توانستم بچران را اداره کنم و نباید خودم را می‌بختم. سعی کردم ۲ مجروح را از آن منطقه بیرون کنم و همه تا شش کردند زخم آقای آوینی را ببندیم. یزدان‌پرست هم مظلومانه شهید شد. وقتی شهید آوینی روی مین رفت، امواج آن به داخل شکم یزدان‌پرست رسیده بود. موج انفجار به او خورد و از درون متلاشی شد. پای آقای آوینی هم از زانو به پایین قطع شده بود. فکر نمی‌کردم ایشان شهید شود و در تصورم او را در حالی که روی ویلچر با پای مصنوعی است، در آینده می‌دیدم. من در طول عمرم کسی را ندیدم که آسیب‌بیند و آخ نگویند! اما آوینی هیچ درد ناله‌ای نمی‌کرد. گوشت پای ایشان اویزان شده بود و آقای قاسمی که می‌خواست کمک کند، گفت ولش کن! آقا! در طول برگشت به عقب فقط ذکر می‌گفت. هیچ ترسی نداشت و احساس می‌کرد باید به آسمان برود. جاذبه آن خاک او را کشید و برد. تا امروز کسی مانند آوینی نیامده است. شاید انسان‌های شریفی باشند اما مدیریتی آوینی را ندارند. بی ادبی مثل او نمی‌بینم. آوینی دنبال نام نبود اما امروز افراد کمی این طور هستند. اگر از نام و نان بگذریم، باز هم می‌توان کارهای خوبی انجام داد. میراث آقای مرتضی هم آثاری است که از او بر جا مانده و حاصل تجارب زیسته مادی و معنوی او بود؛ پرواز با وجود جسم خاکی به بلندی‌های ابدیت هنر بر کسی نیست. هنر متعهدی که آقا مرتضی آن را زیسته بود در آثارش دستی بر فرش و دستی در عرش داشت؛ هنر

